Utorak, 31.05.2016.g.

Neki dan sam na dio stranice VAŠA SVJEDOČANSTVA stavio više

kratkih, ali prekrasnih, svjedočanstava O TOME ŠTO JE MNOGIM

DRAGIM LJUDIMA GOSPODIN UČINIO LIJEPOGA U ŽIVOTU.

Svjedočanstva su prikupili dragi svećenik Nikica Mihaljević i njegova ekipa

iz župe Svetog Andrije apostola iz Donjih Andrijevaca, i objavili i **knjizi**

"ČUDESA BOŽJEG MILOSRĐA Svjedočanstva iz života"

Knjigu sam kupio, a to možete i svi vi, u poslovnici Hrvatske pošte i košta

samo 14 kuna. Zamolio sam dragog svećenika da mi dopusti da ta

svjedočanstva objavim na ovoj svojoj stranici i on se bez ikakvih problem

s tim složio.

NJEMU JE SAMO BITNO SPASENJE DUŠA...

U knjizi, osim svjedočanstava, ima prekrasnih molitvi i nagovora. Jedan

od tih nagovora koji govori o dnevnoj molitvi me posebno dotaknuo pa

sam ga odlučio ovdje sa svima vama podijeliti.

Mislim da se tu nema što posebno dodati pa dalje navodim kako je

napisano u knjizi:

"DNEVNA MOLITVA

80% svakog uspjeha čini marljivost. Hvalimo marljive, a ne nadarene. Za

talent možemo reći da ne zavisi od nas. Mnogi su sve proigrali, jer su se

previše pouzdavali u svoju nadarenost. Marljivost postiže više nego

nadarenost. Marljivost čini mnogo, gotovo sve.

I kod Boga postoje religiozno nadareni, i manje nadareni. Visoki darovi donose nam i velike zadatke. Oni koji su posebno religiozno nadareni, morat će podnijeti stroži sud, nego mali ljudi religiozne svakodnevice. I kod Boga je na većoj cijeni marljivost od nadarenosti. 80% uspjeha dolazi od marljivosti, ne od nadarenosti.

Jednostavno moraš biti marljiv. Moraš se potruditi da tražiš Boga.

Svakodnevno moraš naći vremena za Boga. Tada ćeš napredovati.

U vjerskom životu ne radi se o kompliciranim stvarima. Praktično, traži

se malo truda i znoja. Ne činimo ljudima dobro, ako im umjesto seljačkog

kruha, koji je ispečen u Isusovoj kuhinji, nudimo napuhnute,

bombastične fraze. Jer u osnovi uzeto radi se o zaista jednostavnoj stvari:

Radi se o traženju Boga i obraćenju. I to obraćenje mora se tada u našem

životu tako ostvarivati, da se nešto od toga može vidjeti. To je sve. To je

tako jednostavno.

Jednom riječju: Potrebno je dnevno posvetiti Bogu svojih četvrt ili pola

sata. Svećenicima bih rekao: Potrebno ti je dnevno čitav sat. I ako ti

nedostaje vremena, onda nemamo o čemu dalje razgovarati.

Tada nije potrebno da mi nabrajaš razloge zašto tvoje dušobrižništvo i

tvoj religiozni život ne napreduju. Jer tada ti i ja sam mogu navesti

razloge: Ako ne posjeduješ dovoljno iskustva s Bogom, kako ćeš onda o

tome drugima govoriti? Prazne riječi? I ako sam nisi iskusio Boga, kako

ga tada možeš ljubiti?

Tko je oženjen, oženjen je svakodnevno. Ako si doista povezan s Bogom,

tada si s njim povezan svakodnevno. Iz dana u dan moraš stati pred

njegovo sudište. Svakog ćeš dana u ponečem zatajiti: stoga ga moraš

svakoga dana moliti da te i nadalje ljubi, daje ti snagu i svoj blagoslov.

SRŽ MOLITVE

Srž molitve je Duh Sveti: “Za ovo svjedočimo mi i Duh Sveti kojega je

Bog dao onima koji mu se pokoravaju.” (Dj 5,12) Moći ćeš moliti samo

onda, ako slušaš Boga. Tada će taj Duh Božji zračiti, izliti svoje svjetlo,

svoju snagu, svoju blizinu i na tebe. On će zapaliti tebe i tvoju će

najdublju nutrinu uzeti u posjed.

Petar je svojim slušateljima izgovorio ove riječi: “Duha svetog dao je Bog

onima koji mu se pokoravaju.” Reakcija je bila začuđujuća: “Kad to čuše,

vrlo se rasrdiše te ih nakaniše ubiti.” (Dj 5,33) To je zapravo pravi razlog

zašto je svijet mrzio Crkvu: i to je također pravi razlog zašto se molitva s

prezirom tako odbacuje i mrzi: “Duha Svetog dao je Bog onima koji mu

se pokoravaju.” Kod tih riječi zavidi se svima onima koji se mogu pokoriti

Bogu i stoga primiti Duh Božji. To je sotonina mržnja na Boga.

Ova riječ je kruta, i morat ćemo iskoristiti mnogo vremena da ju

prožvačemo, prije nego što je probavimo: Trajno moliti moći ćeš samo

onda ako se Bogu pokoravaš. Središte molitve jednostavno je vjera, nada

i ljubav, poslušnost i predanost.

Susret s Bogom uspjet će ti samo onda ako se Bogu pokoriš. Jer samo tada ćeš primiti ovaj Božji Duh i pomoću njega sresti Boga. Samo ako u Crkvi značajno veći postotak ljudi opet traži Boga i pokorava mu se, Duh Božji opet će sići na ruševine. Tada će Bog više nego do sada poći u susret toj Crkvi i tako opet susresti zemlju i blagosloviti je mirom.

Ako vrijeme svoje molitve samo površno “apsolviraš” i nastojiš je se samo riješiti, tvoja će molitva biti gola i prazna. Bit će to kraj s božanskim

susretima. Jer ti više ne tražiš Boga stvarno. Više ti ne polazi za rukom da

Boga uspješnije pronađeš i iskrenije mu se pokoriš.

Mnogi putovi vode u susret Bogu, ima mnogo prilika. Ali ono plodno tlo

na kojemu sve tvoje sjemenke rode bogatim rodom, to je ono smireno

vrijeme molitve u kojemu moraš Boga tražiti i naći ga. Srž te molitve je

potpuna poslušnost prema Bogu ili, kako Isus kaže: Ljubav. Vjera, ufanje

i ljubav su srž molitve.

KADA MOLITI?

Moraš imati utvrđeno mjesto za Boga u svojoj svakodnevici. Inače on

neće doći k tebi. Tada ćeš postati kršćanin šuma i livada sa svojim “Oče

naš" na večer. Ali do onog susreta, na koji misli Evanđelje, neće doći

nikada. Ostat ćeš za vrijeme cijelog svog života neizvučena srećka u Crkvi,

religiozna srećka. Polovičan čovjek. Možda čovjek kojemu Bog iz svog

milosrđa u posljednjim trenucima pristupi, prije nego se Vrata života

konačno zatvore. Ako budeš imao sreće.

Gledano unaprijed, moći ćeš osigurati to vrijeme za Boga samo tada

ako to vrijeme ima strogo fiksirano mjesto u tvom dnevnom rasporedu.

Postoje ljudi koji su genijalni u neredu. Kod njih ne postoji ništa

utvrđeno. Niti određena žena, niti utvrđeno vrijeme ustajanja, niti

utvrđena raspodjela dnevnog vremena, niti utvrđeno vrijeme za jelo.

Poneki od tih genijalnih pojedinaca su inače pažnje dostojni ljudi. Ali oni

su upravo geniji ili aljkavci. Ali kako ti nisi genije, ni u kojem slučaju ne

mogu ti preporučiti ovakav oblik života. Tako ništa nećeš postići.

Normalan čovjek, koji želi nešto postići, mora se držati sigurnog rada u

svom djelovanju. Moraš znati, kada treba ustati, također moraš odrediti

vrijeme za počinak. I ako želiš naći Boga, moraš prije svega znati kako ćeš

razborito raspodijeliti svoje dnevne obaveze.

Poneki ljudi mogu dočekati i drugi zajutrak prije nego se potpuno

razbude. Oni bi najradije tek navečer molili, jer tek tada su zapravo

budni. Ali ako vrijeme za molitvu prebacuju za večer, tada do molitve

jednostavno ne dolazi. Večer je prepunjena stvarima tako da pukneš od

bijesa kakve sve obaveze još moraju biti obavljene. Za Boga zapravo ne

preostaje više vremena...

Stoga moraš i za Boga osigurati vrijeme koje nasrtaj dnevnih briga neće

omesti. U rano jutro moraš se izboriti protiv sna, ako želiš uspješno

završiti borbu za Boga. To je često vrlo časna borba. Ti si smrvljen, truo,

umoran, neispavan, a poneki puta nedostaje prava predispozicija za

molitvu...

Usprkos tome jutarnje vrijeme ne smiješ izgubiti. Doduše, nećeš

uvijek ne znam što postići. Pa ipak, Bog će tebi doći ako ga iz dana u dan

u rano jutarnje doba čekaš i tražiš i moliš i pitaš za savjet.

Samo se po sebi razumije da i ostalo vrijeme dana možeš pokušati i

isprobati kao fiksirano vrijeme za molitvu. Možda će ti ipak najbolje

uspijevati iz dana u dan u tišini večernjih sati tražiti zajedništvo s Bogom.

Ili će ti možda uspijevati iz dana u dan iskoristiti tvojih 20 minuta za Boga

- poslije svojih obaveza. Ili možda uspijevaš svakoga dana prije podne,

dok tvoja mala djeca još spavaju, ukrasti vrijeme za Boga. Sve ti je u

izboru vremena dopušteno, ali u tome moraš imati uspjeha. I to, doduše,

iz dana u dan. Ako ti to ne polazi za rukom, imao ili nemao vremena,

moraš zagrabiti u rane jutarnje sate. To će u svakom slučaju biti teška

borba. O tome ćeš, naravno, morati jednom da porazgovaraš sa svojom

suprugom ili svojim suprugom.

GDJE MOLITI?

Naravno, moliti možeš gdje god hoćeš. Dok hodaš, na poslu, u vrtu, u

autobusu, u kuhinji,….. Bog se raduje, ako to znaš i ako tako činiš.

A ipak Gospodin ti je rekao: “A ti kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori

vrata te se pomoli Ocu svom u tajnosti, pa će ti platiti Otac tvoj, koji vidi

u tajnosti.” (Mt 6,6)

To je, naime slično kao sa tvojom suprugom, sa tvojim suprugom: Ti

njoj (njemu) često u prolazu brzo daješ poljubac; namigneš mu ili mu se

nasmiješiš, kada se u prolazu na vratima susretnete. Sve su to susreti u

ljubavi. A ipak treba vam vaša soba, u kojoj se ponekad možete zatvoriti,

tako da vas nitko ne ometa. Da li me razumiješ? Potrebna vam je, naime,

izmjena misli u duhu i duboko, srdačno zajedništvo cijelog čovjeka. Isto

tako je i kod Boga: smiješiš mu se, namiguješ mu, kažeš mu šaljivu riječ i

izričeš mu ozbiljno, smišljeno hvala... Ali tebi je potrebna i tvoja “sobica”,

u kojoj ti Bog jednom u tišini može nešto važno reći. I to, doduše, tako,

da tvoje uši već nešto ne slušaju na drugoj strani, a tvoje oči već možda

ne čitaju slijedeći list, za vrijeme dok ti Bog želi govoriti. On ne želi

čovjeka koji se muva amo i tamo i stalno je nečim zauzet. Jer on te traži.

Konačno on bi već jednom htio naći tebe samoga, tebe posve samog,

tebe potpuno. Znaš li sada, čemu ti je potrebna sobica?

Zemljoradnik prohujalih stoljeća, koji baca svoje plemenito sjeme u

brazdu, može i svoju njivu promatrati kao tihu sobicu, u kojoj može

mnoge sate dana provesti u zajednici s Bogom. Suvremeni zemljoradnik

na traktoru nema napolju na njivi svoju mirnu sobicu. I on si mora

potražiti novu.

I ti si moraš potražiti svoju mirnu sobicu. U kabinetu? U večernje

sate? U obitelji se o tome morate dogovoriti: “Od 9 h tata želi imati svoj

mir.” Obitelj će biti sretna, ako te stvarno posjeduju do 9 h uvečer i ako si

im radostan otac u koga se mogu pouzdati. Jer ti upravo navečer uvijek

iznova pronalaziš svoj mir, svog Boga i svoju obitelj. U svojoj tihoj sobici.

Ili možda u crkvi u susjedstvu nalaziš svoj mir i tišinu? Svoju tihu sobicu?

Mjesto na kojem moliš neka ti postane crkva. Ovdje možeš biti opijen

onim Duhom koji ti dolazi i odlazi. Neka to mjesto ima miris i okus

susreta, čim u njega stupiš. Ovdje se nakratko saberi u prostoru koji si

sam uredio. Neka to bude tvoje mjesto molitve. Možda ti je tu pri ruci Sv.

pismo, ili neka sveta slika koja ti nešto znači.

KAKO DUGO MOLITI?

Duže nego što ti misliš. Ti ćeš uvijek iznova pomisliti da je već dovoljno.

Kako dugo je zapravo Isus molio? Poneki put trajalo je to noćima, poneki

put više cijelih tjedana, jednom je bilo 40 dana. Uobičajeno je to bilo

dugo u jutarnjim satima.

Koliko bi si svijet mogao uštedjeti, da su ljudi jednim dijelom naučili da

mole za vrijeme svog školovanja. Koliko bezumlja si je svijet mogao

uštedjeti, da je umjesto industrije naoružanja izgradio svijet molitve. Kako

bi obitelji mogle biti snažne i postojane, da su roditelji shvaćali vrijednost

molitve. Koliko bismo si vremena mogli uštedjeti, koje smo izgubili u

prepirkama, namrštenim licima i ispraznim razgovorima.

Vrijeme za molitvu ni u kojem slučaju nije izgubljeno vrijeme. Znam

ljude koji su u svom životu vrlo mnogo radili. Ali uvijek kada su mislili da

bi trebalo skratiti vrijeme molitve, kako bi mogli još više raditi, popuštao

bi luk njihova duha, ležajevi osovina bi se pregrijavali. Zatim bi nastupala

premorenost, iscrpljenost i nemir. Gubili bi radnu sposobnost. Osjećali su

se kao napola uzeti. Zapinjali bi na svakom koraku. Na kraju ne bi

postizali ništa više. Zahvaljivali su Bogu za ovo uvijek iznova sticano

iskustvo: Na vremenu za molitvu, naime, nije moguće štedjeti. Tko tu

štedi, mora platiti dvostruko, ili čak stostruko, na drugim putovima.

Tko kao vozač automobila želi uštedjeti vrijeme za razmišljanje, morat

će kad tad jednom ići pješice. Da li će tako ići brže? Tko si želi uskratiti

san da bi mogao više raditi, kod neke određene granice će otkriti da je

postupio iracionalno. **Tko u molitvi želi uštedjeti vrijeme da bi**

mogao više djelovati za svijet i Boga, jednom će u nekom

trenutku uvidjeti da je prevaren, razočaran. "Bio sam u

zabludi."

DRŽANJE U MOLITVI

Na auto cesti možeš mirno moliti za volanom. To čine mnogi. Možeš i u

svojoj direktorskoj fotelji moliti, kada zazvoni telefon. Možeš se moliti i na

svom kauču, ako si se poslije ručka malo ispružio radi malog podnevnog

odmora. Možeš se moliti i onda, kada s naprtnjačom na leđima ideš u

šumu ili u planine. Molitva ne zavisi od izvanjskog položaja tijela. Isto

tako kao što ni ljubav ne zavisi od vanjštine. Nije potrebno da svoju

suprugu miluješ da bi vjerovala u tvoju ljubav.

Pa ipak ljubav ima svoje svojevrsne simbole, svoja izjavljivanja. Da li si

od posljednje godišnjice braka poljubio svoju suprugu? Zar je nisi

pomilovao po kosi i privukao k sebi? Zar nisi nikada više stavio ruku na

njezino rame da bi se uvjerila: Ovdje sam u svom domu. Zar više ne

stanete bok uz bok, jedno pored drugoga, da očutite toplinu života? Tada

se plašim da s tvojim brakom nešto nije u redu. Sigurno je tvoja supruga

već o tome razgovarala sa svojom prijateljicom. Ona najvjerojatnije više

nema hrabrosti da o tome porazgovara s tobom. Ali u vašem braku

mnogo toga nedostaje. Ljubav, naime, ne postoji samo u nutrini, nego i u

vanjskom obliku.

I predanje Bogu u molitvi ima svoju vanjsku stranu. Zar još nikada nisi

čuo da je sv. Franjo cijelu noć provodio u molitvi, pružajući ruke prema

nebeskom Ocu: “Gospodin moj i Bog moj, Gospodin moj i Bog moj?”

Ove prema Ocu ispružene ruke davale su puni zamah unutarnjoj čežnji. I

klečanje u molitvi morat ćeš sam iskusiti: Tada žrtvuješ nešto od svoje

udobnosti. Napuštaš svog patrona lijenosti kada klečiš i priznaješ se pred

Bogom poniznim. Molilac, prosilac, štovalac, pun strahopoštovanja pred

Bogom...

Da li se o tome danas zna? Da li to još netko savjetuje? Zar svi ne

govore: Da li netko još tako misli?

Možeš mnogo toga isprobati. Moli onako kako ćeš na najbolji način

susresti Boga. Možda samo u polasku i povratku možeš postati gospodar

svog nemira i pronalaziti Boga. Ako je potrebno, treniraj trčanje u svojoj

sobi ili u vrtu. To je svejedno.

Ali moraš znati da vanjsko držanje u molitvi nije sporedna stvar. (H.

Madinger)

DUHOVNI LIJEKOVI

Za duhovne bolesti nadležna je Crkva. Među mnogim lijekovima koje je

Crkva dobila od Isusa imamo ove:

Krštenje, koje nas oslobađa svih naših osobnih grijeha i liječi ono

osnovno - oslobađa nas Istočnoga grijeha, uvodi nas iz smrti u život.

Ispovijed, koja nas oslobađa svih naših krivica, kazne i prošlosti koja nas

optužuje. Ispovijed je kao klinika, kao tuš koji sapire s nas sve prljavštine.

Nema privatnih grijeha, svi smo mi jedno Tijelo, Tijelo Kristovo. Kad se

oslobađamo grijeha, cijela Crkva doživljava da se oslobađa.

Bolesničko pomazanje, koje je lijek za bolesti duha. Kad ozdravi duh,

često tada ozdravi i tijelo i psiha.

Euharistija - najosnovnija stvarnost kršćanstva i Crkve, izvor svih

sakramenata. U misi je Božja riječ, Isus i Duh Sveti, Bog Otac, sav Bog. U

misi se mogu dobiti sve milosti koje nam je Isus stekao svojom smrću i

uskrsnućem. U misi se posadašnjuje posljednja večera, muka i Isusovo

uskrsnuće. Zato te ona može sasvim promijeniti u preobražaju iz smrti u

uskrsnuće, iz bolesti u zdravlje, od grijeha u milost. Sveta misa je

“klinika” koju je najbolje koristiti što češće. U njoj se odvija najdublja

preobrazba svega stvorenja, svijeta i svemira uopće. Ona je središte

svega stvorenja, cijele povijesti ljudskog roda, tamo pulsira bilo povijesti

čovječanstva.

Isus nam je u Crkvi dao i molitve, na primjer molitvu Očenaš. **Sama**

molitva nije nikakva metoda, nego je to dolazak u Božju

prisutnost. To znači: ti moraš znati da je Isus pred tobom, da si

ti kod njega, da te on gleda. Sve mu moraš reći. Djeluje njegova

prisutnost, a ne riječi same po sebi.

Tako se naše unutrašnje rane mogu izliječiti molitvama iscjeljenja (npr.

naša sjećanja i sl.) da bi naši odnosi s drugim ljudima opet postali dobri,

da bi tako moglo nastati novo društvo.

Mnoga duhovna iscjeljenja događaju se već u ispovijedi, još više u

bolesničkom pomazanju, a ponajviše u sv. misi i po molitvi jednih za

druge.

Molitva je otvaranje svoga srca Bogu.

Pripremiti se za molitvu, znači točno odvojiti vrijeme.

Kloniti se svega što ti smeta.

Gledaj u Boga, obrati se njemu.

Nemoj sad misliti na molitvu nego na Boga. Svaka molitva mora te

sa svim tvojim ranama voditi k Bogu, u njegovu prisutnost. Ako želiš biti

izliječen, možeš i druge liječiti. Međutim, nikoga ne možeš obratiti ako ga

ne možeš prihvatiti. Prvo mu moraš oprostiti, oprostiti, oprostiti... tako da

postaneš sasvim protočan, da Božja milost može protjecati kroz tebe

drugima. Osnovno je načelo duhovnog liječenja da si s Bogom i s ljudima

povezan u ljubavi.

Svaka je molitva ljekovita, svaka liječi tvoju dušu, ali najbolji

lijek za sve bolesti, sredstvo kojim pereš svoju dušu jest molitva

Očenaš. (dr. T. Ivančić)"

PRELJUBLJENI MOJ GOSPODINE, BESKRAJNO

TI HVALA NA SVIM TVOJIM DRAGIM

SVEĆENICIMA!

BLAGOSLOVI NJIHOV TRUD I RAD S

OBILJEM SPAŠENIH DUŠA!

JER TI SI JEDINI SVET, TI SI JEDINI

GOSPODIN, TI SI JEDINI SVEVIŠNJI,

TROJEDINI, LJUBLJENI GOSPODIN BOG,

OTAC, SIN I DUH SVETI!

ČAŠĆEN, HVALJEN, SLAVLJEN,

BLAGOSLOVLJEN, SVET I PRESVET U SVE

VIJEKE VJEKOVA.